

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4825/2019
27.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Барбуловић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Милић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 704/19 од 24.09.2019. године, на седници одржаној 27.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 704/19 од 24.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П бр. 481/18 од 02.07.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужени обавезу да јој врате покретне ствари ближе описане ставом првим изреке пресуде. Ставом другим изреке обавезана је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 704/19 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена. Ставом другуим изреке констатовано је да се преиначава решење о трошковима поступка, те је ставом трећим изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажног решења о трошковима поступка, које је садржано у ставовима другом, трећем и четвртном изреке другостепене пресуде, тужени су изјавили ревизију, због битних повреда одредби парничног поступак, а с позивом на одредбу члана 403. став. 1 тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужених побија се другостепено решење којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, те решење о трошковима другостепеног поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно завршен, али применом става

2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о трошковима поступка, који не чине главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић